

సుజాన గారి వ్రాతపత్రము

1406
10,171

అక్షరాలు

ఓం

11406

శ్రీ రామమ్.

1917

సుజాన బోధాత్మకము.

ఇయ్యది

ఏలూరు వాస్తవ్యులు

ఆర్య వైశ్యులును

పసుమర్తి రామయ్యగారి

పుత్తుడు

పసుమర్తి పురుషోత్తమునిచే

రచియింపబడి ప్రచురింపబడినది.

ఏలూరు :

రాజా ముద్రాక్షరశాల.

కల. 11406.

౨౦

శ్రీరామం.

సుజ్ఞాన బోధామృతము.

ఇది

హేలాపుర వాస్తవ్యుడగు

పసుమర్తి పురుషోత్తముచే

రచియించి ప్రతురింపఁబడినది.

రామా ముద్రాక్షరశాల, ఏలూరు.

౧౯౨౧.

శ్రీరామస్వరాయః.

చ. తెలుగున జ్ఞానసత్తములు
 తేటగ వ్రాసిన బ్రహ్మతత్వముం
 దెలిపెడు గ్రంథముల్ చదివి
 తెల్వి గడించి సుబుద్ధికాలియై
 వెలసెను పూరుషోత్తముఁ
 పెద్దల దీవెనగోరి పాత్తముం
 దొలుతగ వ్రాసెగావ విబుధుల్
 గుణముల్ గ్రహియింపబ్రార్థితల్.

వలూరు, } ఇట్లు,
 20—7—1921. } కలువలపల్లి రంగనాథకాశ్రీ.

ఓం.

విజ్ఞాపన.

సహోదరులారా !

అల్పజ్ఞానంబున పెద్దలవలన అప్పుడప్పుడు
వి. సంకెసిండుచు నే నెరింగిన కొన్ని విషయం
బులు నామనంబున నెంచ కొనజాలక వెల్లడించు
నుత్సాహంబున కొన్ని విషయములను గూర్చి
యీపుస్తకము నచ్చొత్తించి ప్రచురించినాడను.
గా. యదికక గొప్పగ నెంచి లిఖించినదిగాను.
గాన చదువరులు యీ గ్రంథమును, నన్నిను,
గొప్పగ నెంచుకొనక యిందున్న విషయములను
మాత్రము గొప్పగ నెంచి, చక్కగ జదివి,
నిక్కము గురుతించి, మిక్కిలి మక్కువతో
ఆచరణలోకి తీసుకొని రాగలందులకయి నవిన
యంబుగ ప్రాధికారముచున్నాడను. ఇట్లు,

పసుమర్తి పురుషోత్తముడు, ఏలూరు.

ఓం.

శ్రీరామమ్.

శ్రీమదఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనామమం
దున, అండపిండ బ్రహ్మాండంబెల్ల నిండియుండు
వాడును, అఖండసచ్చిదానంద స్వరూపుడును,
అదిమధ్యాంతరహితుండును, నిరాకార నిరంజన
స్వరూపుడును, అనంతకోటి రూపములచే
ప్రకాశించువాడును, శతకోటి నామములచే
పిలువంబున వాడును, అగు భగవంతుని కృపచే
గల్గిన యీ ప్రపంచంబునక గల అనంతకోటి
జీవరాసులలోను మిగుల మత్తమమయినది
మానవజన్మ. అట్టి మానవజన్మనెత్తి మఱము
కాలమాలేయు విషయసుఖములయందు, అట్లా
బాల్యమునందు ఆటలయందును, యౌవనమందు

స్త్రీలయందును, ముదిమియందు ధన, ధాన్య,
 బుధు, మిత్ర, పుత్రులయందునుంచి, కామ,
 క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యంబు
 లకు లోనై కలమంతయు వృథాజేయుచు
 భగవంతుని మరచి విషయసుఖంబులు స్థిరంబు
 యొంది విషయలోలమయి, ధనధాన్యములు
 నశి చినపుడును, పుత్ర, మిత్ర, కళత్రాదులు
 దూరమయినపుడును, శరీరము గోగముల పాల
 యైనపుడును, భగవంతుని జ్ఞప్తికిదెచ్చుకొని
 రక్షకా రక్షించుమని తలంచుచుంటిమి గని
 సర్వవా సర్వేశ్వరుని తలంచుటలేదు. ఇట్లుం
 డుట మానుష, ధర్మముగాదు, ముక్తికి మార్గ
 మునుగాదు, ధనమదంబులేతను, బలగర్వంబుచే
 తను, గర్వించుటలేదుగాని యిట్లుండట యంత

యు యోచించి చూచిన దుఃఖభాజనము. కర్మ
 ప్రాప్తము, పాపహేతుప్రలయియుండును. గాన
 మాయలోమూనింగి నిద్రించుచున్న ఓ మానవ
 సముదాయములారా ! మాయను ఆవలకు
 ద్రోచి నిద్రనుండి మేల్కొంచి మనకు అన్ని
 విధముల సుఖ సంతోషంబులు గల్గియున్న
 పూజే యిది యంతయు సర్వేశ్వరుని దయయని
 తలంచి అనుదినము క్రతి నిమేషమునందును శ్రీ
 సచ్చిదానంద స్వరూపుని మనంబున ఘనంబుగ
 చిత్తశుద్ధితో దలంచుచుండువలెను. అట్లున్నచో
 సర్వేశ్వరుండు సర్వదా గాపాపచునే కష్టములు
 గానీయక యవసానకాలమున తోడ్పడి ముక్తి
 మార్గమును బొటించి తుదకు తన సాన్నిధ్యము
 నకేగ్గుకొనును ఇట్లు గాంచుచున్న నచుండు

బున యగ్ని చల్లాద్భుటకు జలంబున కియి
 నూతులు త్రవ్వటకు ప్రయత్నముచేసి త్రవ్విన
 యానూతులనీయమోరయుపయోగమో యెన్న
 దును దైవచింతనలేని మానవుడు అవసానకాల
 మున భగవంతుని గూర్చి తా నెంత తపించి
 నను కూలియిచ్చి కలుపురచేత తపింపజేయించి
 నను అంతే యుపయోగమని యెరింగి అజ్ఞాన
 మును వీడి, సుజ్ఞానమును బాసరిదా సర్వే
 శ్వరుని దయకు లోతుల మును యెల్లవేళల
 యందు నా పరాత్పరుని భక్తి నున బున వీడిక
 మనమవిభవించుచూ సంరక్షించుచున్న విషయ
 సుఖంబు లన్నియు కిలలోగన్న విషయమాల
 వంటివని తలంచి భగవద్భక్తియే స్థిరంబునయెంచి
 ముపంజెల భక్తిమయంబుగాపించి మన మానవ

జన్మ సార్థకమగు ప్రయత్నములు జేయుచు,
విచుచు, జెప్పుచు, జేయుచుచు పొలుపడ వలె
ను. అప్పుడు మన మెత్తినది మానవజన్మయని
తలంచుటకు ఇక్కరక్షకుండగు ఇగవంతుని
కూడ అమితౌన దము గల్గి సవారిక్కించును.

ఇత్తియే ఆధారము.

ఇత్తిలేని మానవుడు ద్విపాదఃకుతే.

శ్రీ. శ్రీ శ్రీ.

౧౦

ఓం

శ్రీరామమ్.

సర్వాంతర్యామి యయివ సర్వేశ్వరుడు
సర్వ జీవులయందును సమాన దయ గలవాడు
తన ఇక్తులను రక్షించి జన్మలను శిక్షించును.
ఇక్తుల కోరికలను కడుగుతో నెరవేర్చు పర
మపాపనమూర్తి అట్టి జగద్రక్షుతుని సర్వదా
మానశ్చుద్ధిగా ప్రార్థన జేయుచు, దైవ సహాయ
ము నేరేక్షించి ఇహమును సుఖమును పర
మందు మోక్షమును పొందవలెను.

సర్వం శ్రీ.

ఓం

శ్రీరామమ్.

మానస-ప్రార్థన.

రక్షకా, జగద్రక్షకా, పాతృరా, ఆప
ద్బాంధవా, దయాంబోనిధీ, ఈశ్వరా, జగదీ
శ్వరా, నిరాకారనిరంజన స్వయాహా !

నీచే గల్పింపబడిన యీ నాయాప్రపంచమున నీయొక్క నృప్తిచే జననమొందు సకల జీవరాసులయందును మిగుల సుత్తమ మయిన నూనవజన్మయందు నన్ను పుట్టించివానుగాని నేకమాత్రము జ్ఞానసూక్ష్మజనయి అజ్ఞానమను అంధకారమన మునింగి ఈదలాయించు దుష్టాం

గత్యమచే జ్ఞానమార్గమును తెలుసుకొనజాలక,
 కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యంబులకులోనయి చిన్ననాటచేడియు మిగుల
 పాపకార్యములు జేయుచు, అసత్యములు
 పలుకుచు, అహంకారమును పెంచుకొనుచు,
 మిగుల అపదల పాలగుచు, కడు దిగులొందుచు,
 సాధుసాంగత్యమును జేయక, మీ దివ్యనామ
 పంకీర్తనలు వినక, పుణ్యస్థలములను గనక,
 యీ మాయలోబడి జ్ఞానమునకు దారిగనలేక
 మిగుల దిగులొందుచుంటిని గాన దీనులను
 రక్షించి కృపజూతు ఓ జగద్రక్షుకా నాయకుడు
 మిగుల వాత్సల్యముంచి వన్ను మీ ఇత్తులలో
 సంకొకనిగా నెంచుకొని నేనిదివరకు గావించిన
 పాపకార్యములను త్యజించి, నన్ను రక్షించి,

నా తప్పులను మన్నించి, యిటుపయిని నా
 మనస్సు పాపకార్యముల దరి జేర నీయక,
 నుస్సాంగత్యమునందు విరక్తి గల్గించి, నన్ను
 ధన్యుని జేయుము జేవా ! మహానుభావా ! నీ
 దివ్యనామము నా మనంబున నెల్లవేళలను
 దును స్మరిండులాగున అనుగ్రహించి, సత్సా-
 గత్యమునందు బుద్ధి గల్పించి, శక్తిమార్గముల
 యందు ఆశపుట్టించి, అనాధలయందు అభిమా-
 నము గల్గించి, జ్ఞానులయెవల వినయముగల్గించి,
 ఆ సత్యమునందు అసహ్యము గల్గించి, నాజీవిత
 కాలమంతయు నాబుద్ధి యీ మార్గమునఁ ది-
 విరలకుండ జేసి, అనుక్షణము నే జేయు ప్రతి
 పనికి ముందు నీ పాదారవింద ఛానము నా
 జెందమున నెడఁబాయకుండులాగున నాకు బుద్ధి

గల్గించి యా బుద్ధి చెదరకుండ చిన్ని వరంబు
 నచ్చి నన్ను ధన్యునితేయ నవినయంబుగ్రహార్థం
 చుచూ సాష్టాంగదండ ప్రణామంబులాచరించు
 చుంటిని పరమేశ్వరా రక్షించుము పరాత్పరా
 దయజూపము సర్వేశ్వరా శరణంటిని కరుణిం
 చుము కరుణించుము శ్రీ శ్రీ శ్రీ.

శ్రీరామమ్

౧ విచారణచేయుము.

విచారణలేని మానవులకు సర్వవిషయములు లాభములువలె గావించును. విచారణవలన గాని అందుండు లాభములు, నష్టములు గావించుచు గాన విచారణయనునది మిథ్యావశరమయియున్నది. నిత్యము విచారణకే మును అగుదుమంది విషయములనుబూసి, దుష్కృషయములను మాని, జ్ఞానమును సాధించవలయును.

౨ నద్విద్య నార్జించుము.

పెండిబుగరు నాణ్యములకన్న విద్యాధనము అధికము. విద్యాధనము పదులు దొంగిలించుటకు వీలుకాదు. ఇతరులకొసంగిన మరింత పెరుగుకది. సభలయందు పూజ పబకునది. జ్ఞాన బలమునెచ్చును. పెండిబుగరులను నిర్లక్ష్యముగ సాధించునది. పెండిబుగరులు ఆశపుట్టించును, అహం గల్గించును, తోడులవలన భీతిపెచ్చించును, అన్యాయమును త్రోవచూపును. మోహమును వృద్ధిజేయును, తుదకు నశించును, అవలదులు మోసంగును, గాన విద్యాధకులు భువంబుగ నెచి శ్రమపడి విద్యయను కాశ్వత ధనమును సంపాదించవలయును.

౩ జ్ఞానరత్నమును సంపాదించుము.

జ్ఞానమనునది స్వయంప్రకాశము. జ్ఞానము శిరోభూషణమువంటిది. సూర్యుని రాకచే నిద్ర బోవు కటికచీకటి బోయి మెలకువగల పగలు వచ్చునట్లు జ్ఞానమువలన పాపములు నశించి, పుణ్యము చేకూరును. అంధకారమయిన జీకటిలో దీపము సహాయకారియై యెట్లుమార్గముజూపునో, అట్లేజ్ఞానము అజ్ఞానమునుబాధి ముక్తికి మార్గము జూపి సర్వదా రక్షించికాపాడును.

౪ అజ్ఞానమును విడువము.

అజ్ఞానము అంధకారమునంటిది. చీటి, కాజమార్గములు అనేకములుండగా, పెదమార్గమున బెట్టి ముంద్లకంచెలగోనో, నూతులలోనో, గోతులగోనో, పెద్దదోసి అనేకకష్టములు గల్గించును అట్లే అజ్ఞానము అనేకకష్టములు గల్గించి తుదకు పరకమునకు మార్గము సులువుగ జూపును. గాన సుజ్ఞానమే దీపమును ప్రకాశింపఁజేసి అజ్ఞానమును అంధకారమును నశింపఁజేసి పరమార్థముకొరకు పరుగెత్తవలయును.

౫ దేవుని మఱవవద్దు.

మనలను పుట్టింది అనేకవిధములఁ గాపాడి రక్షించువాడు దేవుడు. దేవునిదను లేనిది మనము యేమియు ననివేర్చకాలము. గాన అట్టి దేవుని మఱవక సదాచిత్తశుద్ధిగలిగి మనమున బ్రాజించుచు ఆయన దనుకు పాత్రులము ఇహ పరమఖులుల నంద ప్రయత్నిములు చేయుచు మన మనుభవించుచున్న విషయములన్నియు ఆకాశ్వరములని యెంచి దేవుడే శాశ్వతమని మదినుంచి సర్వదా సర్వకారణకర్తయగు దేవుని భ్యాసించుచు వలెను.

౮ సత్యమువిడువవద్దు.

సత్యమనునది నిత్యముమనకు అన్నివిషయములలోను మిగుల సహాయకారియై కాపాడుచుండును. సత్యము శిరోభూషణమువంటిది. సత్యమువంటిరక్షకత్వము మరియొకటిలేదు. అనేకకష్టముల పాలయియున్నను సత్యము తుదకు ముఖముల చేకూర్చి ఆనందసాగరంబున నోలలాడించును గాన సత్యమును వదలక జాగ్రత్తగా గాపాడు కొనవలెను.

౯ అసత్యము పలుకవద్దు.

అసత్యము పిశాచమువంటిది. పిశాచము పట్టినవారికి మతి పోయినట్లుగా అసత్యములు చల్కిన పీడప మతిపోయి విచారము చేకూరి తలిదండ్రులకు దూరులయి పుత్తులకు శత్రులయి, మిత్రులకు విరోధులయి, సరకప్రాప్తులయి, అన్నివిధముల భ్రష్టులయి చెడునురుగున అసత్యమను పిశాచమును సత్యమను మంత్ర బలముచే మారముగ కారదోలవలయును.

౧౦ పరకాంతలను తల్లులని యెంచుము.

పరకాంతలను జూచి శ్రమించుట పాపము. శ్రమించి రమించుట పరికరము. గాన అట్టి పాప కార్యములుజేసి అర్థాంగిచే వృద్ధుడవలించు కొనక తదకు సరికరూపమునఁ బడక పరకాంతలను గాఁచినంతనే మూర్ఖభావమున నెంచి నను స్కరించి సద్గుణకాలిపై పరకాంతలను గోరు కనుప్రాములకు బుద్ధిగఱచి సర్వదా సర్వేశ్వర ధ్యానము సలుపువలెను.

౧౧ పరధనంబును తృణంబుగ నెంచుము.

పరధనంబున కాశించినచో దనధనంబు
నశించునుగాని పరధనంబు చేకూరదు. మఃఖము
మూత్రిము చేకూరును. యెవరికి యెంత ప్రాప్తమో
అంతే నిలిదియుండును. అత్యాశవలన అనందము
నశించును. గాన పరధనాపేక్షను దరితరనియక
యున్నదానితోనే తృప్తితె దుచు న్యాకుమార్గం
బున అధిక ధనంబార్జిపుచు సదాసంతోషించు
చుండవలెను.

౧౨ ధనవినియోగము జేయుము

ధనసూక్ష్మించి సద్వినియోగమైన పనులకు సదామనశ్చుద్ధితో ఖర్చుపెట్టవలెను. గాని ధర్మముజేసినచో తరిగిపోవునని తలంచి తాను దినక పరులకు పెట్టక జాగ్రత్తగదాచి వృద్ధిపరచు గోరువారు యెంత ధనవంతులయినను దరిద్రులకన్న దరిద్రులే అనబడుదురు గాన శ్రమపడి యాక్ష్మించిన ధనము ఆనందముతో తమజీవితకాలములోనే పగోపకారమునకై అనేక దానధర్మములు జేయవలెను.

౧౩ వెలకాంతలఁ గూడకుము.

వెలకాంతలు ధనములాగుటకయి మోహము పుట్టించి ధనవంతులను దర్శింపజేయుదును. నిరోగులను గోగులుగ జేయుదురు. అత్తలకు దూరము జేయుదురు దుఃఖము కలిగింతురు. తుదకు నరకకూపమునకు దారిజూపుదురు. గాన అట్టి నీచతాపేయతా దుఃఖ నిందలకు పుట్టి నిండ్లగు వారకాంతలపాండు కలనైనను మనంబున దలంపక కులకాంతిని సంతసించుచు సర్వదా సర్వేశ్వరుని వ్రధించుచుండవలెను.

౧౪ కులకాంతను దూఱకుము.

కులకాంతయనునది అర్ధాంగి. మనకష్టసుఖములకు మిగుల సహాయకారిణి. ముక్తికాంతను గనుగొనటకు మార్గముజూపు శక్తి కలిగి. అన్ని విషయములయందును మిగుల సహాయకారిణి. కులకాంతను దుఃఖంబుఁ జేసిన పురుషునకు నుఖంబు లేదు. అన్నివిధముల దుఃఖములే నాటిల్లుచుండును. మోక్షమార్గంబును గనుగొనజాలను. గాన అర్ధాంగియగు కులకాంతను సర్వవిధముల సంతసపరచి సదా సర్వేశ్వరభ్యానము సలుపవలయును.

౧౫ ఆనందమును వదలకుము.

సన్మార్గములయిన సంశోషము సర్వవిషయములకును బలము నిచ్చును. సంశోషముచే మెట్టి గట్టి పనినైనను ములుపుగ నాధింప వచ్చును. సంశోషములేని మనుజుడు రోగప్రీడితుడయి తేజోవిహీనుడయి యుండును. గాన చిత్తశుద్ధిశో ఆనందమును సంపాదించి సదా శ్రీహరి పాదారవింద భక్తిసల్పుచు ముక్తిం గనుటకు శక్తి వంచనలేకుండ పాటు పడవలెను.

౧౬ చింతను చేరనియ్యకుము.

చింతయునువది పెనుభూతము వంటిది. ఈ చింతయును భూతమువకు మందు మంత్రములు లేవు. అగ్ని వృతీజెందిన వారినే దహింప జేయును గాని చింత సజీవులనే దహింప జేయును. గాన చింతయును మహాభూతమును సంతసమును మహామంత్రమును తొనన్పున నిడు కొని చింతను జేరనియ్యక సదా సంతోషముతో శ్రీహరి కరుణకు పాత్రులము యుండవలెను.

౧౭ ఆశను పెంచకుము.

ఆశయనుదాని పొదివు లెక్కించుటకు శక్యముగాదు. ఆశకు మేర లేదు. ఆశను పెంచుకొనుట దుఃఖమునకు హేతువు. నుఖమిను మంతయయినను లేదు. ఆశగలవాడు యెంతధనాభ్యుదయినను ధనహీనుడే యగును. అధికాశవలన మోక్షభంగముగల్గును. గాన ఆశను పెంచుకొనక తృప్తిని పెంచుకొనుచు ధర్మమేజయమనుదానిని మనస్సున నుంచుకొని సదాధర్మము నాచరించు చుండుము.

౧౮ సత్సహవాసము జేయుము.

సత్సాంగత్యము వలన సద్విషయములు గాననగును అందువలన సద్విషయములు జేయ నగును. అవల భక్తి, జ్ఞాన, వైరాగ్యములు సిద్ధించును. అవి ఆచరించిన ముక్తి మార్గంబుగాన నగును. గాన సజ్జన సహవాసముకొనుట పాటు పడి సత్సాంగత్యమును సంపాదించి చిరకీర్తి వార్జించి మోక్ష ప్రాప్తిని జెందవలయును.

౧౯ సతీసుతులు స్థిరంబని యెంచకుము.

ఆలుబిడ్డలు లోకసంబాధమయిన ఆపులే
గాని, ఆవత్కాలమున రక్షించువాడు గారు.
ప్రేమచోర్పున వెంటనచ్చువారును గారు. మృతు
లయినవారిని గడియైనను యింటనుంచువారును
గారు. అట్టి అశాశ్వతంబయిన ఆలుబిడ్డలు మొన
లగువారి యెడల నిశ్చలమోహమును మోచు
కొనక సదా గావడి ఆవత్కాలమున రక్షించి
అంత్యమున మోక్షించిచ్చు శ్రీ సద్బిదాండ
స్వరూపున సర్వదాభజించుచు వరసౌఖ్యముక
రియి పాటు కడవలెను.

౨౦ కాలము వృథా చేయకుము.

కాలమును ప్రాణమునకన్న అత్యధికముగ
జూడవలెను. అనపానకాలమున ప్రాణమును
దైవభక్తిచేతనో, యోగలబ్ధుచేతనో, అనుభవ
సేవచేతనో కొన్నిఁముషయములు అపవచ్చును.
తెట్టి ప్రాణతుల్యముయిన వస్తువు పోయినను
తీరిగి సంపాదించ వచ్చును. గాని పోయిన కాల
మును తీరిగి తేజాలము గాన అట్టికాలమును
వ్యర్థముగా పోషయ్యక అతిజాగ్రత్తగలిగి సదా
భగవద్భక్తిగలిగి కరోపకారమునకయి పాటు
పడము.

౨౧ అనుమానమును మనంబున నుంచ కుము.

అనుమానము పెనుభూతము వుట్టిడి. యే
వ్యాధివైవది మందుగలదు గాని అనుమానము
అను మనోవ్యాధి! మందు లేదు. గాన బట్టి అను
మానమును మనంబున నుంచుకొనక అను
మానము గలిగినట్లుజే పరులవలన ఆ యను
మానమును నిర్మూలము చేసుకొని నిర్మూలమన
స్మృగలవాడవయి మోక్షము సిద్ధించునా లేదా
యను యనుమానముతో సదా పరమేశ్వర
హృదయాన చిత్తమున నల్పుచుండుము.

౨౨ వరనింద చేయకుము.

వరులనునిందించుట పాపమనకుమార్గము మనక నేక సిద్ధలుండి యూచును, మనతత్వలను మన మెరుంగజూడదు. ముందరగ మన తత్వలను మనము లెక్కించినచో వరులతత్వలు గాన్పించవు. తత్వజేయువారు పాపప్రాప్తులయ్యెదరు. అట్టిపాపుల తత్వలనుయెంచి నిందించుట ఆ పాపములను పంతుకొనుటయే గాన వరనింద జేయక సదా సతత్వలను దిద్దుకొనుచు తత్వలు జేయువారలను నిర్మలస్థలంబునకు తీసుకువెళ్ళి విషయపూర్వకమయిన బోధచేసి మంచిమార్గమునకు తీసుకొని రాక్షయత్నములు నల్పుము.

౨౩ ఆత్మస్తుతి జేయవలదు.

ఆత్మస్తుతి యినగా తన్నుఁచావొగడుకొనుట
 అందువలన ప్రజాద్వేషి వగుచువు. నీవు జేయు
 పని మిగుల మంచిదయినను ఆత్మస్తుతి వలన
 ఫలము లేకపోవును. గాన నీవు జేయు ప్రతిమంచి
 పనియు లోకప్రఖ్యాతికి అర్హించక దైవధర్మతో
 కరపొఖ్యమునై గుప్తముగానే జేయుచుండ
 వలయును.

౨౪ విద్యాదానము జేయుము.

ఒక్కొక్కటి నీవు విద్యగఱపించినచో
ఆ యొక్కొక్కరు వేర్వేరుగా పెక్కుమందికి
జేన్పడుదురు. అందుమూలమున అనేకమందికి
అనేకలాభములు గల్గును. ఆలాభములకును
ఆవిద్యాపితకులకును సహాయకారివి నీవేయగు
దువు. గాన విద్యాదానమును జేయుము. విద్య
వలన అనేకలాభములు గలిగి తుదకు దైవభక్తి
నిమగ్నము నులువుగ లభించును. గాన విద్యా
దానమునకు వినుదీయకుము.

౨౫ ధన గర్వమునుంచకుము.

ధనముగలదని గర్వించవలయు. ధనమునకు మనమును మనకుధనమును కాశ్వతంబులుగావు గాన అస్థిరంబైన తమవునకు అకాశ్వతంబైన ధనము చిక్కి ధనాధ్యుడుగా నున్నయప్పుడే తన జీవితకాలములోనే పకోపకారమునకై ఖర్చుపెట్టుచు పరులను సంతోషపెట్టుడు తాను సంతశించుచు మానుషధర్మమును గాపాడుకొనుచు నుజనవిధేయుడనై ధన గర్వమునుచెంత జేరనియ్యక కాపాడుకొనుము.

౨ నిన్నెవరయిన నిందించిన నీవు శాంతింపుము.

ఇతరులు నిన్ను నిందించునపుడు అందుకు బదులు నీవును నిందించినచో నుభయమును సరియైన సందానాశ్రుతే యగుదురు. గాన ఆ కాలమున నీవు శాంతించి నమ్మిదిమిదను నిన్ను నిందించుటకు కారణమరిసినచో సిగ్గుపడి తన తప్పునకు తానే నిందించుకొని శిక్షించుకొనును. పరులు నిందించుటకు తగిన విషయములు నశాశ్రమము నీయందు నుండుకొనక యిందివిషయములను వాదించుచు కాపాడుకొనుటందనలయును.

౨౨ వేళ నత్తికమించి భుజింపవలదు.

సరియయిన కాలమునకు భుజింపకున్నచో మనలోనుండు జీవాత్మ ఆకలికి సహించలేక రక్తమాంస మల మూత్రములను వేళకు భుజించి వేయును. అందువలన మనకు వ్యాధులు గలిగి బాధలు పడుదుము. అదియును గాక జీవాత్మను ఆకలిచే బాధపెట్టి అపాకమును కట్టుకొనెదముగాన ఆకలియయినప్పుడే సకాలమునకు భుజించి శరీరమును గాపాడుకొని సర్వదా నీ యాకలి యెట్టిదో పులుల యాకలియినట్టిదేయని యెరింగి కలిగినదానిలోనే బీదలగు జనుల ఆకలినిదీర్చు చుండవలెను.

౨౫ మితిమీరి భుజింపవలదు.

ప్రయానలేక లభించినదనియు, రుచిగా నున్నది యనియు, ప్రేమించి మితిఁదిక్రమించి భుజించినచో అది సరియైనను జీర్ణముగాక జీర్ణ కోశమునకు బలహీనము గలిగి గర్భమున నిలచి జాస్తియైన పదార్థముచెడి రక్తమును పాప చేసి బలహీనము గల్గించి వ్యాధులపాలుజేయును గాన మామూలు పదార్థములనే క్రమముగా భుజించి దేహసుఖమును నార్జించుము.

౨౯ దేహపరిశ్రమ జేయుము.

దేహపరిశ్రమ ప్రాతఃకాలమున సహజేయ
వలయును. అందువలన రక్తము సరిగా పారుదల
అగుచు ప్రోత్తరక్తము పట్టుచు నరములకు బల
ముగల్గి శరీరము మిగుల పటుత్వము గలదియై
మిగుల శాంతి గలిగియుండి భుజించిన పదార్థము
లను వెంటనే జీర్ణశక్తికి దెచ్చును. వ్యాధులను
దిరికి జేరనియ్యక గాపాడును వరుల సహాయము
లేకనే యేపనినైనను నులువుగ స్వయముగ
జేయగలశక్తి గలుగును. ఆయుర్వృద్ధి గలుగును
గాని దేహపరిశ్రమను తప్పక అనుదినమును
ఆచరించు చుండివలెను.

౩౦ ప్రాతఃకాలస్నాన మాచరింపుము.

అన్నింటియందుకన్న నీటియందు బలము అధికము. అట్టి అధిక బలముగల నదియందుగాని చెరువు నందుగాని, నూతుల యందుగాని, అను దినము నూర్యోదయమునకు ముందు స్నాన మాచరించవలయును. అందువలన శరీరమునందు గల ములుల యంతయు నదలి ఆనీటిలోనున్న మంచి బలము మనలో ప్రవేశించి జీవాబలము శరీరకాంతిని, గల్గించి తుదిగావించును. స్నానము జేయునప్పుడు యేకదృష్టితో పరులతో ప్రసంగించక యీ నీటిలోని బలము వాలోజేరి వాకు ముఖము గలుగుగాక యని దీక్షతో 15 నిమిషములు మాత్రము స్నానము జేయవలయును.

౩౧ దృష్టిని నిలకడచేయవలెను.

దృష్టి నిలకడలేని మనుజుడు యెంత ప్రయత్నముజేసి యెంత ధనము ఖర్చుపెట్టి యేమనిని చేయబూనినను అవసరాంతము గా నేరడు. గాని స్వాంతమునకు నూత్రము పూర్తిగా చిరచేకూడును. గాన నీవు ఏదయిన పనిచేయవలచినపుడు పూర్తిగా యోచించి దృష్టి నానిపైనిలిపి కార్యదీక్ష వహించినచో అదియెంతటి పనియైనను నులుపుగా సాధ్యమగును.

౩౨ ఛానలేని విద్య నభ్యసింపవలదు.

నీవుచేయు పనియందుగాని నీవుచేయుంచు పనియందుగాని నీకుతూర్తియయిన నమ్మిక అభిమానము, ఛక్తి, స్థిరముగా నుంటేనే చేయవలయునుగాని పనుల మెప్పుకొరకును, అర్హస్తుతి కొరకును, ధనముగలదంచును, చేయుట, చేయించుటవలన యేమియును ప్రయోజనములేదు. ఛానలేకుండా కూర్చుని కథవినుచు వధను గురించి విచారించుచున్నవానికి కథ సారస్యము యేమి విశదమగునుగాన యే పనియందుగాని ఛానను తూర్తిగానుంచి చేయుచుండవలెను.

౩౩ స్థిరమయినదానిని తెలిసికొని
అట్టిదానికయి పాటుపడవలెను.

సర్వ కారణకర్తయు, సర్వసాక్షియు, అవి
మద్యాంత రహితుండును, అగుయాభగవానుని
యనుగ్రహ సంకల్పముచే కల్పింపబడిన యీ
లోకంబంతయుఁ బక్కరాత్రిజరుగు సవీర శృం
గార, హాస్య, దుఃఖ, సంతోష, విస్మయము
మొదలైనవి కడువేడుకగా జూపించు నాటకము
మనకెట్లా, అట్లే యీ ప్రపంచమును నొకనాటక
రంగస్థలంబుగ జేసి అందు సకల చరాచరంబు
లను గల్పించి, తద్వారా అనేక శృంగారము

లకు నిర్మించి, అందు కష్టములుములను, కుటుంబములను, కృష్ణాకార వికారములను
 ఆకార నిరాకారములను, లాభ సష్టములను, దయాసర్దయలను, మొదలగు అనేకవిషయములు
 లను మానవ, పశు, పక్షి, క్రిమి, కీటకములను పరావిధములయిన వృక్షజాతులను, వివిధనదు
 లను, ఘోరభయంకరముగు వనంజులును, లెక్కలేని మహాపర్వతములను, గల్పించి మనచే లోక
 వాటక మాడింతును జూచుచున్న యావగార్పరుని మామూలోకము గాని మరియొకటికాదు.
 ఈలోకవాటకము నూడ లోకాంతమున ముగియదు. యిందు స్థిరమయినదేదీయును గాన్పించదు. ఇందు సత, నుతులు, హేతులు, బంధం

పులు, భృత్యులు, ధనధాన్యములుగల్గి సుందర
 భవనములందు అమిత మోహపర వశులయి
 కన్నుమిన్ను గానక ఆతివిశాలమగు అమితానం
 దముతో యిదియంతయు స్థిరంబని యెంచుచు
 శ్రీలోలురయి మిడత దీక్షమున కాశించుచు
 దంబున. విషయసుఖంబుల కాశించుచుదురు.
 ఇందు యెంచిచూచిన యేదియస్థిరంబుగాదు.
 జననజనకులు నశితురు. భార్యబిడ్డలు నశిం
 కురు. మనము నశించెదము. నశించువారు నశిం
 చుచునే యుందురు. జనన మొందువారు జనన
 మొందుచునే యుందురు. ఒకరికొకరుసంబంధమే
 లేదు. ధనము మింగలివాని అద్దమువలె పలు
 చోట్లు తిరుగుచు ఒకరిని మోహపరవశునిగా

జేయును. ఒకరినిజేరి సంఠసింప జేయును. ఒకరి
 పద్దతుండె జారిపోయి దుఃఖతులుగా జేయును.
 విశ్వర్యమున నోలలాడించును. చారిద్ర్యమున
 ముంచి లేల్పుచుండును. నూదర భజనములు
 నేడు మనవిగాను శేపు కరులవిగాను మారు
 చుండును. యిందేదియును మనకంటప్ర. మనమెంట
 రావు. యీలోకమున స్థిరమయిన దేదియును
 లేదు. లేదు. లేదు. అట్టి అస్థిరమయిన లోక
 వాంఛకు తెంచుకొని లోకహితమయిన కార్మ
 ములను జేయుచు పుట్టుచు, జచ్చుచు నుండుటే
 గాని తన్నువా తెలుసుకొనుట మాత్రములేదు.
 మాయావ్రత. చుట్టున మహానిద్రలో మునింగి
 మోతకాలము జనులమయి యుండుము గాన

తన్నుఁ దా తెలుసుకొను విషయము మానవులకు
 అవసరమయిన విషయము గాన ప్రప్రథమమున
 తన్నుఁదా తెలుసుకొని తాను జేయవలసినకృత్య
 ముల నెరిగినచో స్థిరంబయిన వస్తువులను కను
 గొన కళ్యమగును. అట్లు తనవిధి తానాచరించి
 వచో మాయనువిడచి జ్ఞానప్రకాశము యీ
 లోకమంతయు కల్లయని యెరింగి అస్థిరమంతయు
 జళించినను అవల స్థిరంబుగ ప్రకాశించుచు చల
 నములేక నిలిచియుండు పరమాత్మ ప్రకాశము
 గాన వగును. అప్పుడు తదేక నిష్ఠాగరిష్ఠుడయి
 భగవద్భక్తిచే స్థిరంబని నమ్మియున్న వానికి
 పురాణపురుషుడైన యాధగవంతుడు ప్రసన్ను
 డయి తనసాన్నిధ్యమున జేర్చుకొనును. గాన

Dongre's Balamrit.

—:0:—

ఈ బాలామృతము వంటి బిడ్డలకు అమృ
తమువంటిది. పాలను త్వరలో తీర్లముచేసి శరీర
మునకు బలమును గాంచిని యిచ్చును.

పసుమర్తి పురుషోత్తము,

మద్దల వెంకటసుబ్బారావు,

బట్టల హత,

ఏ లూరు.

—

“Glaxo.”

“గ్లాక్సో” పాలు చంటిబిడ్డలకు చాలా
పువ్వువొగకరమయినవి. ఈ పాలు చనుబాలలో
సమానమయిన గుణమును, బలమును యిచ్చును.
చనుబాలకు యేవిషయమునం దైనను యెంత
మాత్రము దీసిపోవు. బహుశా దొరకెడి అన్ని
రకముల పోషకాలలో యివి మిక్కిలి శ్రేష్ఠమయి
నవి. అనేకమంది యీ పాలను పయోగించి
వాటిలాభమును బొందుచున్నారు. వకవారి ఉప
యోగించి చూచిన వాటిగుణము తెలియగలదు.

పిమ్మట గ్లాక్సో పురుషోత్తము,

మద్దుల వెంకటసుబ్బారావు,

బట్టల పావు,

ఏలూరు.

10378

